

meget glæde vi egentlig kan få miljømæssigt af nogle få millioner kroner, siger vi ikke bare: Duer ikke, væk, det skal være her og nu og på den gammeldags metode. Vi er åbne for nytænkning.

Men vi er også klar over, at dette forslag ikke er en samlet energipolitik eller en samlet klimapolitik, hvor vi har alle løsninger overhovedet på dette problem. Det er måske blevet lidt kortfattet. Der var på et tidspunkt udsigt til, at vi fik valg, og så syntes vi, at vi nu skulle sørge for at få tømt skufferne lidt og få tingene bragt i bane.

Vi får næste torsdag mulighed for at diskutere den samlede klimastrategi mere indgående, så den skal jeg lade ligge, men jeg vil dog understrege, at vi stadig væk arbejder energisk på at få energibesparelser og sørge for at bruge vedvarende energi. Selv vindmøller, som skæmmer og ødelægger meget landskab, accepterer vi, fordi vi prioriterer klimaet langt højere end selv det at have et smukt landskab, hvad enten det er til lands eller til havs.

Solenergi og bølgeenergi er andre elementer, der skal ind, og vi skal gøre en hel masse for den kollektive transport. Det er også det svar, som ministeren tidligere påstod ikke fandtes. Hvem er det, der er gået ind og har taget et ansvar for f.eks. minimetroen for at få et ordentligt kollektivt transportsystem i hovedstadsområdet? Det er ikke en gang regeringspartierne, der kan blive enige om det. Det kan Socialdemokratiet, Venstre og Det Konservative Folkeparti blive enige om. Her har vi et godt samarbejde om noget, der kan reducere trafikens CO₂-belastning. Vi er modtagelige for gode ideer.

Det, der er det perspektivrige ved joint implementation, er jo, at vi kan sætte gang i en god cirkel. Jeg synes, vi skal konkretisere det lidt og spørge: Hvad nu hvis joint implementation kunne bruges på skovområdet? Ja, så ville det give penge til arbejdet for skovkonventionen, som ikke lykkedes ved UNGASS-forhandlingerne, ved Rio plus 5, som vi diskuterede tidligere på dagen.

Hvis de penge var mulige at bruge, ville der være industrivirksomheder, der ville gå ud og investere i skovrejsning i Sydamerika, i Holland, i Rusland, i Ukraine eller i Polen, eller hvor ved jeg. De steder, hvor der var nogle gode projekter, og hvor der kunne være en stor vedtilvækst. Det ville styrke netop den biodiversitet, som vi efterlyser som et stort mål. Afskovning er et kæmpeproblem for Jordens

klima. En stor del af den CO₂-belastning, der er, er kommet, fordi man brænder skove af i Amazonas, i Indonesien og mange, mange andre steder.

Derudover ville vi få nogle lokale klimaforbedringer, fordi det, at der er skov, bevirker, at der kommer nedbør. Det danner mere vand, og lokalbefolkningen får bedre drikkevand. Vi har også talt om i dag, hvor vigtigt et element det er.

Vi ville få mere beskæftigelse i mange af de ulande, hvor beskæftigelse er et problem, med at passe og pleje skovene. Det ville give en velstandsstigning, fordi befolkningen fik arbejde. Ulandene ville få en ressource, som de kunne omsætte. Det ville bekæmpe fattigdom, og netop fattigdom er et af de værste problemer for vores miljø, fordi fattige mennesker slider meget på miljøet. Det kan altså sætte gang i en meget god cirkel at gå i gang på denne måde.

Kan det så kontrolleres? Det har ikke været diskuteret i dag, men det plejer at være et af elementerne. Netop skovrejsning er ideel at kontrollere med satellitovervågning. Men det er også klart, at for os indgår skovene i det samlede CO₂-regnskab. Fælder man skovene, trækker det fra for det pågældende land. Vedtilvæksten tæller med.

Vi vil have et internationalt retssamfund på området, og her er joint implementation et skridt i den retning. Det vil sige, at vi også kommer til at tænke i kvoter i et videre begreb, når vi taler joint implementation.

Anni Svanholt (SF):

I Danmark har vi et ekstremt højt CO₂-udslip, og trods flotte målsætninger er vi faktisk ikke nået særlig langt i Danmark, når vi ser på den konkrete reduktion.

Derfor har vi selvfølgelig i Danmark et helt selvstændigt ansvar for at reducere CO₂-udslippet, og samtidig skal vi naturligvis arbejde internationalt for at få bindende reduktionsmål. Der skal gøres en stærk indsats i Kyoto for at få de bindende reduktionsmål af hensyn til klimaet.

Med hensyn til CO₂-afgifter er det jo helt klart et nødvendigt middel for at få en reduktion af CO₂-udslippet. Da det her i Folketinget blev vedtaget at lægge CO₂-afgift på erhvervslevet, blev det jo også fastsat til næsten 5 pct. af CO₂-reduktionen. Det er altså helt, helt nødvendigt at fastholde afgiften. Danmark skal